

Γράφει ο **Γεράσιμος Αραβανής**

«Η Ελλάδα έχει αναβαθμιστεί, έχει ρόλο στα τεκταινόμενα» δήλωσε ο πρωθυπουργός στη συνέντευξή του μετά τη σύνοδο της ΕΕ κάτι που παλαιότερα πριν την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ κανείς δεν το είχε ισχυριστεί τόσο ωμά.

Πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι η πολιτική της κυβέρνησης Τσίπρα αποτελεί μια σαφέστατη στροφή σε αντιδραστική σαφώς κατεύθυνση ακόμα και σε σχέση με τη μέχρι σήμερα ακολουθούμενη ατλαντική πολιτική στα πλαίσια του «*ανήκομεν στη δύση*».

Μια εξήγηση η οποία διατυπώνεται συγκρατημένα και με περίτεχνο τρόπο, είναι ότι η χώρα ευθυγραμμίζει τα συμφέροντα της με αυτά των ισχυρών για να αντιμετωπίσει τους όποιους κινδύνους διατρέχει, να λύσει τα πιο οξυμένα προβλήματα της και να επωφεληθεί από τις ευκαιρίες που δημιουργεί η νέα κατάσταση και τα δεδομένα που ο ιμπεριαλισμός διαμορφώνει.

Υπάρχει όμως, μπορεί να υπάρξει, πραγματική αντιστοίχιση των συμφερόντων Ελλάδας και ΗΠΑ, Κύπρου και ΗΠΑ; Μπορούν να συμπέσουν τα συμφέροντα μιας μικρής χώρας όπως η Ελλάδα με αυτά των ΗΠΑ; Κι ακόμη περισσότερο πρέπει να μπει η Ελλάδα με τον πιο ξεδιάντροπο τρόπο στην υπηρεσία των ΗΠΑ, να συνθλιβούν λαοί, να κατακρεουργηθούν χώρες, να κυριαρχήσουν απόλυτα για να ελέγξουν για λογαριασμό τους οι πολυεθνικές τους φυσικούς και ενεργειακούς πόρους, τους δρόμους μεταφοράς της ενέργειας, τις αγορές και συνολικά την περιοχή, συντρίβοντας κάθε αντίσταση και μάλιστα με κίνδυνο να πυροδοτηθεί ένας γενικευμένος πόλεμος; Μετά από μια τέτοια εξέλιξη, υπάρχει προοπτική για τους μικρούς λαούς, τις μικρές χώρες, τα λαϊκά κινήματα, τις ομαλές εξελίξεις και το καλύτερο αύριο της περιοχής; Μπορούν, σε τελική ανάλυση, τα συμφέροντα μιας μικρής χώρας και κυρίως του λαού της να αντιστοιχηθούν με τα συμφέροντα των ιμπεριαλιστικών χωρών;

Πόση αξία έχουν οι κυβερνητικές διακηρύξεις ότι η Ελλάδα είναι φιλειρηνική χώρα, ότι δεν διεκδικεί τίποτε και από κανένα, ότι είναι πυλώνας σταθερότητας, όταν στρατεύεται τόσο

απροκάλυπτα στην προώθηση των σχεδίων και στη δράση του ιμπεριαλισμού, έστω και αν έχει απέναντί της την επιθετικότητα της «συμμάχου» Τουρκίας;

Η πολιτική αυτή βρίσκει απόλυτα σύμφωνη και την αστική αντιπολίτευση. Το πρόβλημα της αντιπολίτευσης και κυρίως της ΝΔ είναι ότι η κυβέρνηση αναδεικνύεται ατλαντικότερη και πιο φιλοϊμπεριαλιστική απ' ό,τι οι προηγούμενες κυβερνήσεις γι' αυτό και αποσπά τα εύσημα και τη στήριξή τους. Πιο ανοιχτά και πιο απροκάλυπτα, χωρίς κανένα δισταγμό η «αριστερή» κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ υπηρετεί τους αμερικανούς, την ΕΕ και τα συμφέροντά τους.

Τι μένει για να συγκρουστούν κυβέρνηση και αντιπολίτευση; Μόνο τα θέματα επί της διαδικασίας. Αν η κυβέρνηση ιεραρχεί ως πρώτη προτεραιότητα το θέμα των Ελλήνων στρατιωτικών που κρατούνται στις τουρκικές φυλακές, αν ανοίγει όλα τα θέματα των σχέσεων της χώρας μας με τις γειτονικές ταυτόχρονα ή κλιμακωτά, ποιος είναι πιο υπεύθυνος και ικανός και πάει λέγοντας.

Ιστορικά, να σημειώσουμε ότι όσες φορές η Ελλάδα ανοιχτά στρατεύτηκε και υπηρέτησε τα επιθετικά σχέδια και στις πολεμικές επιχειρήσεις του ιμπεριαλισμού, πλήρωσε πολύ ακριβά το μάρμαρο. Αρκεί να θυμηθεί κανείς τη μικρασιατική καταστροφή, την κυπριακή τραγωδία, οι οποίες δεν είναι πολύ μακριά για να ξεχαστούν. Επιπλέον ας θυμηθεί τη «συμμαχική» βοήθεια για να ξεπεράσει η χώρα τη μεγάλη οικονομική και κοινωνική κρίση της στις μέρες μας.

Οι πρόθυμοι, οι υποτελείς δεν απολαμβάνουν και της μεγαλύτερης προστασίας και εμπιστοσύνης στις συνθήκες κυριαρχίας των ιμπεριαλιστικών συμφερόντων και του ανελέητου ανταγωνισμού.

Σε κάθε περίπτωση ο ελληνικός λαός δεν θα βγει κερδισμένος τουλάχιστον μεσοπρόθεσμα, ενδεχομένως και να αντιμετωπίσει και άμεσα πολύ μεγαλύτερα προβλήματα από τα σημερινά, ακόμη και τραγωδίες.

Ο αγώνας του λαού εναντίον της ιμπεριαλιστικής δράσης και εναντίον της ελληνικής κυβέρνησης πρέπει να ενταθεί. Τώρα είναι η ώρα για ένα ισχυρό αντιιμπεριαλιστικό αντιπολεμικό κίνημα που θα συσπειρώσει ευρύτερα τον ελληνικό λαό και θα δημιουργήσει νέα δεδομένα.

Πηγή: ergatikosagwnas.gr